

Kam směřuje novela zákona o ochraně přírody a krajiny?

Protesty rybářů, zemědělců, myslivců i včelařů, které se v poslední době objevují proti novele zákona o ochraně přírody a krajiny, neustále sílí. Mají velkou obavu z toho, že ministerstvo životního prostředí chce do této novely zakomponovat více druhů nepůvodní fauny a flóry než vyžaduje Evropská unie. Ministr životního prostředí Richard Brabec se snaží všechny uklidnit. Jenže faktický seznam nikdo neviděl. Nepůvodní druh...y jsou vlastně i kapři, brambory, kukuřice. To všechno by měl seznam zakázat. Definici „nepůvodní“ může ministerstvo vykládat různě. Jak se bude určovat původní druh a co bude invazní? Někteří odborníci poukazují na to, že nikde není psaný rok. Některé druhy jsou tu 25 let, některé sto, brambory tu například máme 400 let, bažant a kapr jsou zde 800 let. A to ještě nevíme, jak toto nařízení dopadne na jednotlivé občany. Jaké budou pokuty? Mezi zakázané druhy má údajně patřit i akát, což včelaři považují za obrovský nesmysl. Akát je na našem území od roku 1710. Podle odborníků zpevňuje půdu a má i kvalitní dřevo. Pro včelaře je velmi důležitý, protože podle nich zhruba 15 % vyprodukovaného medu je právě z květu akátu. Mnozí si logicky řekneme, že nedává smysl mít tu pouze původní druhy a vracet se tak zpět. Vždyť tak jako jde dopředu celý svět, přetváří se i krajina a bylo by pro nás velmi špatné, pokud bychom opět byli v rámci Evropské unie ještě přísnější nežli ona sama. Jen si vzpomeňme, jak nádherné jsou jihočeské rybníky. A právě do nich byly vysazeny i nepůvodní ryby, mezi něž patří i tolik oblíbený kapr. Někomu to možná přijde úsměvné. Doufejme však, že nám úsměv nezmrzne na tváři a ministerstvo životního prostředí bude uvažovat logicky a ne jen prohlubovat nesmyslná nařízení.

Poslankyně PČR Ing. Miloslava Vostrá

„Memoriál Františka Křížka“

Loni byl vyhlášen již 55. ročník tradiční dopisovatelé soutěže SVOBODY „Memoriál Františka Křížka“. Byl to několikanásobně jubilejní ročník, protože oc narození Františak Křížka, redaktora SVOBODY a posléze Rudého práva 20 prosince uplynulo 115 let a předtím 29.září 75 let od jeho popravy nacisty v Praze na Pankráci.

Ročník 2016 vyhodnotila s. M. Möstlová a na tomto základě byla na okresní konferenci KSČM předána Čestná uznání a knižní odměny nejaktivnějším dopisovatelům : ss. Marcelu Möstlové, Pavlu Hrubanovi, a Josefu Horkému z Kladna, Karlu Cafourkovi z Kačice a Jaroslavu Frolikovi z Kamenných Žehrovic.

František Křížek

* 20.12.1901 (Ervénice u Mostu)
† 29. 9.1941 (Praha - Pankrác)

Byl šéfredaktorem kladenské „Svobody“, v redakčním kruhu „Tvorby“ a posléze redaktorem „Rudého práva“. Pocházel z obce Ervénice, dnes již zaniklé obce v Ústeckém kraji. Matka po smrti manžela, který padl v 1. světové válce na srbském bojišti, se přestěhovala s dětmi do Srb.

František vychodil s dobrým prospěchem obecnou školu v Kamenných Žehrovcích. Ve 14 letech začínal jako mlynářský učedník v Mutějovicích. V učení pokračoval v Sakách u Pcher, kde se vyučil. Chvilku pracoval v kladenských pekárnách. Stal se aktivním cvičencem DTJ. V letech 1919-1926 pracoval na šachtách na Rakovnicku, Slánsku a Kladensku (např.: důl „Vaněk“).

Jeho manželkou byla Antonie Náprstková z č.p. Tuchlovice, měli dvě dcery. Hned v roce 1921 vstoupil do KSČ, absolvoval ústřední školu KSČ a posléze nastoupil do kladenské Svobody, kde se postupně vypracoval na šéfredaktora těchto novin. Později přešel do Rudého práva, kde psal hlavně články s tematikou sociální a hospodářské politiky. Stal se nakonec zástupcem šéfredaktora Rudého práva. Byl jedním ze skupiny Julia Fučíka a Jana Krejčího Když musela KSČ přejít do ilegality, pracoval Fr. Křížek jako vedoucí ilegálního zpravodajství strany, dále byl sekretářem krajského ilegálního vedení v Praze a organizátorem podzemního hnutí strany. V ilegality dále vydával Rudé právo, rozšiřoval letáky a organizoval sabotážní činnost. 24. února 1941 byl zatčen, v září téhož roku odsouzen k trestu smrti a 1.10.1941 popraven zastřelením

V Tuchlovcích byl před svým zatčením naposledy přítomen na posvěcení na podzim roku 1940. V Tuchlovicích v prosinci 1981 mu byla odhalena pamětní deska, nedaleko domu „u Náprstků“. Odhalování byla přítomna manželka Antonie Křížková i dcera Věra Nováková Po sametové revoluci byla tato pamětní deska odstraněna.

Co vám říká „Dvouletka“ ?

Prožili jsme zatím tři neděle v novém roce, s letopočtem končícím „7“. Co nám asi přinese, bude to dobré nebo zlé? Chceme samozřejmě jen to dobré, ale platí to i nyní v současné zjitřené mezinárodní situaci, při teroristických útocích, byť jsm vládu oklidňováni, že ČR žádné nebezpečí nehrozí?

Již tradičně na okresní konferenci KSČM děláme historický exkurs, vážíci k výročí roku v našem okrese. Rok s „7“ na konci přinese četná výročí, zejména 75.výročí Lidické tragédie, 60. výročí úmrtí Antonína Zápotockého a v této souvislosti i jeho informace o VŘSR v Rusku, od níž uplyne již 100 let.

Ale teď jsme na samém začátku, tak se alespoň krátce podíváme na nějaký ten dobrý minulý rok se „7“. Co třeba rok 1947? Byl vyhlášen Dvouletý plán obnovy hospodářství, tzv. Dvouletka. Obnovovalo se nejen hospodářství poničené válkou, ale začalo se intenzivně myslet na lidi. Důkazem u nás na Kladně byla bytová výstavba. Na staré pohlednici máte jeden z dvouletkových domů v rozdělovském sídlišti. Není to ten první, ten je hned vedle pumpy Shell ve Vítězné ulici. Ale tady můžete i vidět, že ihned

s bytovou výstavbou se vytvářela i občanská vybavenost. Byly postaveny Jesle a mateřská škola Rozálie Hajníkové. Na pohlednici jsou i děti z jeslí, které „musely mít“ ústavní oblečení a pečovaly o ně skolené dětské zdravotní sestry. To je nepoměr oproti dnešním školkám pro dvouleté děti a různým dětským skupinám, co myslíte?!

E.Vičková, předsedkyně OV KSČM

Proměna dělnictva

lobalizovaný svět začal principiálně měnit dělnictvo. Již neexistuje dělník v klasickém pojetí, tak jak byl utvářen v dobách industrializace. Dnešní dělník již není tolik člověk, kterého „bolí ruce“, ale mezi dělnictvo můžeme zařadit počítačového technika, pokladní v supermarketu, živnostníka, zaměstnanci telefonických informačních center atd. Dnešní dělnictvo se tedy rozdělilo na tzv. „modré límečky“ a „bílé límečky“. Tedy lidi, kteří pracují manuálně a ty, kteří pracují psychicky (nebo jen hovoří). Tento proces nastartoval přechod od industriální společnosti k postindustriální. Od 60. let minulého století jsou zároveň patrné přeměny, které v té době popisoval ve své knize Jednorozměrný člověk Herbert Marcuse.

Zjistil, že dělnictvo té doby si osvojilo částečně buržoazní (chcete – li kapitalistické) prvky. Tedy, že chce mít domeček, manželku, děti a auto. To souviselo se změnou životních hodnot oněch let a nástup konzumu. Tato přeměna trvá do dnešní doby. Dělnictvo globalizovaného světa chce mít své zázemí (mít střechu nad hlavou) a spravedlivou odměnu za vykonanou práci.

Již tolik není dáván důraz na rodinu a děti. Jak dělnictvo začíná toužit po základních hodnotách svého života, tak dochází k propojení s konzumní společností. Dělnictvo je tedy konfrontováno s reklamou, která jim představuje „americký sen“ a společnosti dluhu, která jim říká, že si na onen sen mohou (nebo musí) půjčit. Nicméně nikdo již neříká, že v době nestabilní práce mohou dluh na sen přestat splácet. To se poté transformuje do společnosti plně exekucí nebo insolvencí. Dělnictvo je tedy v zajetí globalizovaného kapitalismu a podle některých sociologů (např. Guy Standing) se začíná přeměňovat v novou společenskou třídu, která je nazývána prekariátem. Jedná se o lidi, kteří pracují v podřadných zaměstnání s nízkým odměňováním za vykonanou práci. Dělnictvo 21. století se oproti tomu z minulého století značně liší a to jak ve svém organizování, tak i svými potřebami, které jsou udávány chodem globálního kapitalismu.

Jejich potřeby jsou tedy udávány jednak psychologickými potřebami, tak i celkovým vývojem světa. Dělníky dnešní doby tedy zejména trápí zadlužení na jejich „sen“, nejistota zaměstnání a prudké dopady globalizace, které jsou formovány nejistotou. Dělníky dneška tedy spojují právě výše uvedené věci. I nadále chtějí žít svůj sen a mít svůj klid. Jedná se o psychologické prvky, který by dělníky osvojeny na začátku konzumní společnosti a trvají do dnešní doby a jsou stále silnější.

T o má na svědomí nástup reklamy, která cílí zejména na dělníky dneška. Historická úloha dělnictva, která byla vždy motorem změn, je značně roztržena do různých směrů. Z tohoto důvodu je těžké dělnictvo spojovat a organizovat, tak jak tomu bylo v dobách industriálního rozvoje civilizace. Změna nastane tehdy, až je krom zadlužení začne spojovat i jiný závažný problém, který se bude dotýkat, jejich života v globalizovaném světě.

Mgr.Jan Klán, poslanec

Americké putování (4)

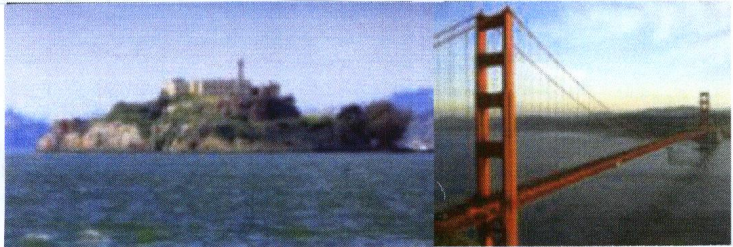
Na chvíli se vrátím ještě do Yosemitekého parku. Nedávno jsme mohli vidět našeho horolezce Ondru, jak v novém světovém rekordu zdolává téměř tisíc metrů vysokou, kolmou žulovou stěnu El Capitan. Na skále prožil plných 8 dnů.

Shodně se známou písní také já **vzpomínám na San Francisco**, kde jsem prožil dva dny. Prvou misijní stanicí zde založili Španělé v roce 1776. V roce 1847 mělo město přesně 812 obyvatel, během dvou let zlaté horečky vzrostlo na 25.000, brzy už se nemělo kam rozšiřovat. Leží totiž na hornatém ostrohu nad obrovským zálivem San Francisco Bay. Dnes má 725.000 obyvatel. Zemětřesení město zničilo v roce 1906, posun zemských desk velké škody způsobilo i v roce 1989. Po sedmi letech se tomu už nechce věřit. Časté jsou mlhy, déšť i vítr. Teploty se pohybují většinou kolem 20, v zimě pak 10ti stupňů Celsia. Město žije svým

jedinečným rytmem. Je zde mnoho na výběr. Květinové děti, drogy, svět peněz a přepychu, intelektuální život, největší čínské město v USA, parky, krásná zákoutí, typická architektura. Parkovat se dá jedině v nadzemních garážích, po zaplacení parkovného automat poděkuje. Město mrakodrapů jsem prohlédl jak zdola, tak i shora z 52. patra Bank of America. Jak na dlani leží záliv, ostrůvek Angel Island,

oblíbené místo pikníků, slavný ostrov Alcatraz, bývalé vězení, nyní turistická

destinace. Most - 2,7 km dlouhý **Golden Gate – Zlatá Brána**, klene se vysoko nad zátokou, a který je nutné od otevření v roce 1937 nepřetžitě natírat typickou červenou barvou. Je přístupný z obrovského parku Presidio – zahrady v japonském stylu, vodní plochy, více než 6.000 rostlin, pěkná zákoutí. Protíná ho panamerická dálnice č.1. Na druhém břehu, v Marin Country se fotíme u řezu stromu, který podle letokruhu pamatuje počátek našeho letopočtu. Pokácel ho prý pirát a pozdější sir Francis Drake na opravu své lodi, poškozené těžkým nákladem nakradeného zlata. Město se dá poznat pěšky i pozemní lanovkou Cable Car, která pracuje beze změny už od roku 1870. Začneme dole u vody na Fisherman's Wharf, původním přístavu města. Obchůdky, restaurace, suvenýry, prodej ryb, hemžení v přístavu, muzeum voskových figur, ponorka z 2. světové války jako muzeum. Ve válce si vybírat člověk asi nemůže, ale být zavřen v ponorce, brr... Cable Car přijede, na točné ho obsluha ručně otočí, stačí naskočit a jede se nahoru pod úhlem 30°. Středem města je Union Square. Největší obchodní domy, špičkové hotely, divadla. Také lidé všeho druhu, muziciuje se volně. Obchodní třída Market. Italská čtvrť, posezení na kafi v China townu, vršky Coit Tower, Telegraph Hill, Nob Hill, Russian Hill. Hodně krásných domů v koloniálním slohu s malebnými sloupovými. Konečně Twin Peaks, nevýšší bod nad městem s nádhernou vyhlídkou. Nejen na město, také na všechna okolní místa z obou stran zálivu, která se

Frisko tlačí – Berkeley, Oakland, Richmond, San Mateo, San Bruno, Belmont. Většinu z těchto měst jsme jen projeli, jak jinak. Bez auta nelze existovat. Veřejná dopravní síť neexistuje. Nákupní domy, obrovská parkoviště, pěšky nechodí kromě běžců pro zdraví nikdo. V Belmontu jsem v motelu M 6 prožil prvé dvě noci svého putování s cestovkou – všechny noclehy byly zajištěny u tohoto ubytovacího řetězce. Pohodlné vybavení, široké postele, televizory, plavecký bazén, automaty na led i na kávu v ceně. Většinou jsme se zdrželi na jednom místě 2 noci. Jezdil jsem v klimatizované dodávce se zavazadly, řídil ji o něco mladší sympatický pán, plně znalý řeči, toužící co nejvíce poznat. Troufám si říct, že jsme toho stihli vidět víc než zbytek výpravy ve dvou minibusích, kde se pochopitelně střetávaly různé zájmy a docházelo ke sporům. Příště se už vydáme na cestu jižní Kalifornii. Pavel Hruban

Úvodní jednání výboru KZ pro sport a TV se uskutečnilo 17.ledna

Předseda, p. Král, představil hosty - radního Skopecka, vedoucího odboru Coufala i nového vedoucího oddělení sportu Rosenbauma. Diskutovalo se především o 2 bodech (bez nějakého přijatého usnesení) – plán práce oddělení mládeže a sportu a krajská sportovní centra mládeže. Někteří noví členové výboru jsou hodně „chytří“ – zejména v názorech, jak se to doposavad vše dělalo špatně, nesystémově apod.

Skopecek sdělil, že kraj již nebude podporovat nadaci fotbalové mládeže (kraj tam posílal ročně 2 miliony korun). Rovněž naznačil, že do grantů by mělo jít (tedy na sport) více peněz, než v loňském roce. Další jednání výboru by se mělo uskutečnit 14. února. **Láďa Peška, člen (bývalý předseda)**

BLAHOPŘEJEME

- ❖ ZO KSČM Kamenné Žehrovice srdečně blahopřeje soudružce **Věře LINHARTOVÉ**, která dne 27. ledna oslaví jubilejní 65. narozeniny. Do dalších let přejeme pevné zdraví, hodně štěstí, osobní pohodu, spokojenost a životní elán.
- ❖ ZO KSČM Srby srdečně blahopřeje soudružce **Martině HATINOVÉ**, která dne 27. ledna oslaví již 77. narozeniny a soudruhu **Jindřichu PROCHÁZKOVÍ**, který o den později, tedy 28. ledna oslaví rovněž 77. narozeniny. Oběma jubilantům do dalších let přejeme mnoho zdraví, štěstí, osobní spokojenost, pohodu a životní jistotu.

K blahopřání se připojuje i OV KSČM Kladno a děkuje za práci pro stranu

75. výročí vyhlazení obce LIDICE

Voleb do Sněmovny parlamentu ČR

60. výročí úmrtí Antonína Zápotockého

100. výročí VŘSR

dopisovatelskou soutěž – 56. ročník

„Memoriálu Františka Křížka 2017“

- Témata: a) migrační krize
b) nové nebezpečí váleek
c) společenská, politická a hospodářská situace /u nás i ve světě aj./
d) významná výročí roku 2017
e) ze života stranických organizací a občanských spolků
f) různé postřehy, zamyšlení, vzpomínky aj.

DPH na noviny a časopisy klesne, poslanci přehlasovali

Zemanovo veto

Návrh komunických poslanců prošel i přes nesouhlas vlády.

Sněmovna přehlasovala veto prezidenta Miloše Zemana a prosadila novelu zákona o dani z přidané hodnoty, která od letošního roku přefazuje noviny a časopisy do desetiprocentní sazby DPH. Nyní jsou v sazbě 15 procent. Změna zákona měla platit již od 1. ledna, taktó vstoupí v účinnost až 15. dnem po vyhlášení ve Sbírce zákonů.

Na podporu změny zákona a proti prezidentovu vetu dnes hlasovalo 133 poslanců napříč kluby s výjimkou poslanců hnutí ANO, kteří byli proti novele. Na její podporu hlasoval z klubu ANO pouze Martin Komárek.

Novelu ve Sněmovně předložili v září 2015 poslanci KSČM, kteří tak chtěli zvýšit prodej tisku. Spoluautor návrhu, poslanec KSČM Jiří Dolejš dnes pospal změnu zákona jako malý krok na dlouhé cestě. Podle něj mimo jiné usnadní pestrost nabídky pro čtenáře.

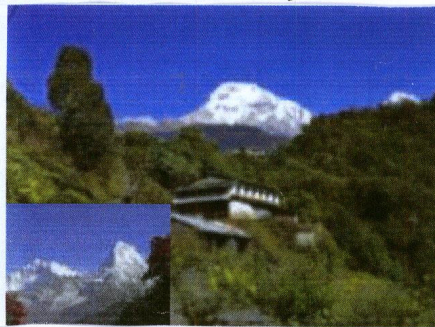
Vláda s tímto návrhem nesouhlasila, upozornila na půlmiliardový dopad na státní rozpočet. Uvedla, že novela není v souladu s cíli vlády v oblasti daní. Kabinet také zpochybňoval tvrzení, že nižší daň povede ke zvýšení prodeje. Komunický návrh přesto sněmovna loni v listopadu schválila ve zrychleném režimu již v prvním čtení.

Zeman se však ztotožnil s negativním stanoviskem vlády a novelu loni v prosinci vetoval. Poukázal například na to, že s výpadkem inkasa daně nepočítá letošní schválený státní rozpočet. Zeman nesouhlasil také s tím, že by snížení sazby daně vedlo k nižší ceně novin a časopisů a zvýšil se tak jejich prodej. Je to podle něj nereálné.

Předlohu už dříve přivítala Unie vydavatelů. Snížení sazby podle ní bude velkým přínosem pro ekonomickou situaci odvětví vydávání periodického tisku, protože umožní vydavatelům investovat ušetřené peníze do kvalitnějšího a rozmanitějšího obsahu a technologických zlepšení.

Druhá snížená sazba DPH deset procent se nyní vztahuje na knihy, kojeneckou výživu, léky pro lidi i zvířata a také na zvláštní výživu pro lidi s celiakií a fenylketonurií. Aktuálně.cz

Jak na trek do Himalájí?

Spatřit Himaláje na vlastní oči patří k vašim nena-plněným snům, ale domní-váte se, že tyto hory jsou pro vás nedosažitelné? Cestovní kancelář SLAN tour se snaží mýtus o nedostupnosti Himalájí i pro běžné turisty odbourávat.

Možná si myslíte, že trek v Himalájích pro vás není. Ale cestovní kancelář SLAN tour vám dokáže připravit takovou trasu, která bude plně

odpovídat vašim zkušenostem i fyzické kondici. A ani nemusíte být nějakým zkušeným vysokohorským turistou či horolezcem. Takže jak na trek v Nepálu radí L.Peška, CK SLAN tour, která patří k specialistům na zájezdy do této destinace:

Kdy? Nejlepším obdobím na trek je v Nepálu jaro a podzim. Tedy březen - duben nebo říjen - listopad. Let do Kathmandu trvá cca 12 hodin.

Kam? Přesněji kam a jak vysoko? Nejtatraktivnější je samozřejmě oblast Mount Everestu, ale tu bych vám pro začátek nedoporučoval. Treky i související nadmořská výška je zde náročnější, než v jiných částech Himalájí. Ideální pro začínající trekaře je oblast Annapurny s výchozím místem Pokharou. Pokhara je dopravně snadno dostupná a výchozí místa na trek nejsou příliš daleko (cca 1 hodinu cesty). Je zde možné volit řadu obtížností i délku vlastního treku. Výhodou je i možnost volit maximální nadmořskou výšku, které chcete dosáhnout. Mezi 3000 m a 4000 m je již zásadní rozdíl. A výhledy, které se vám zde nabízejí jsou nepřekonatelné.

S kým? Sami nebo s cestovkou? Pokud nemáte s turistkou v Himalájích žádné zkušenosti, doporučuji určitě začít v nějaké organizované skupině. Cestovka za vás vyřídí potřebná povolení, zajistí ubytování během treku, místního průvodce, dopravu i případné nosiče zavazadel.

Co s sebou? Na trek si neponesete žádná těžká zavazadla. Takže jen vhodnou obuv, lehké oblečení, ale i větrovku. Trekové hole a nějaké potravinové doplňky. Hodí se i spací pytel, ale není to podmínkou.

Fyzická? Není potřeba žádná speciální vysokohorská příprava. Pokud doma zvládnete jednoduchý pěší výlet třeba v Krkonoších nebo na Šumavě, pak můžete vyrazit i do Himalájí. Samozřejmě, délku a obtížnost treku je pak třeba volit s ohledem na váš věk i zkušenosti. Ale 3-denní trek z Pokhary do Ghandruku dokáže zvládnout asi každý běžný turista. L.Peška, SLAN tour